

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-00616

10. april 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 17. marts 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 252 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 252 (alm. del)

Vil ministeren redegøre for, hvilke ændringer – i regler eller praksis – der er nødvendige for at kunne give virksomheder i nedlagte landbrugsejendomme og lign. mulighed for at udvide deres virksomhed i takt med at virksomheden øger sin omsætning, så virksomhederne ikke bliver nødt til at afholde ekstra udgifter til at flytte til industrizone? Er ministeren villig til at se på en procentueludvidelse af virksomheden frem for et fast kvadratmeterantal, jf. drøftelserne den 13. marts 2014 om samrådsspm. N, O og P?

Svar

Virksomheder har i dag mulighed for at indrette sig i overflødiggjorte landbrugsbygninger uden landzonetilladelse, ligesom mindre virksomheder kan udvides inden for visse grænser uden landzonetilladelse.

Mindre virksomheder, der er lovligt indrettet i en tidligere landbrugsbygning i det åbne land, kan således uden landzonetilladelse udvide med op til ca. 500 m² forudsat, at der også efter udvidelsen er tale om en mindre virksomhed, dvs. op til 5 ansatte. Planlovens regler herom blev indført i 2002. Tidligere krævede en sådan udvidelse landzonetilladelse. Reglerne tager sigte på mindre virksomheder, som kan have vanskeligt ved at finansiere en flytning af virksomheden til et erhvervsområde.

Kommunalbestyrelsen har også mulighed for at give landzonetilladelse til udvidelse udover 500m² af virksomheder, der er indrettet i tidligere landbrugsbygninger.

I praksis giver kommunalbestyrelserne mange landzonetilladelser til mindre udvidelser af virksomheder, medmindre det strider mod de hensyn, som landzonereglerne skal varetage. Større udvidelser af erhvervsvirksomheder i det åbne land er generelt uønskede som følge af planlovens hovedprincip om, at det åbne land skal friholdes for spredt og uplanlagt bebyggelse, og de henvises derfor til egentlige erhvervsområder i byzone, som er indrettet til formålet.

Denne praksis er efter min opfattelse helt i overensstemmelse med lovens formål og de hensyn, som landzonereglerne skal varetage.

Når det princip er vigtigt, skyldes det både ønsket om at genanvende eksisterende bygningsressourcer og give virksomheden muligheder for at udvide samtidig med, at der tages hensyn til naboer, natur og miljø. Større virksomheder har typisk større behov for transport af materialer, varer og personale ligesom produktionen kan give anledning til nabogener.

Hvis virksomheden ligger i et erhvervsområde, kan kommunen i dens planlægning tage højde for virksomhedens ønsker om udvidelse og nødvendig og god infrastruktur uden at komme i konflikt med naboer. Samtidig kan ønsket om at friholde det åbne land til natur og landbrug imødekommes.

Hvis mindre virksomheder etableret i overflødiggjorte landbrugsbygninger skal have mulighed for yderligere udvidelser uden landzonetilladelse, vil det kræve en ændring af planloven.

Det samme gælder, hvis kommunalbestyrelserne generelt skal have mulighed for at give landzonetilladelse til større udvidelser og dermed tilsidesætte principperne om at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse i det åbne land, der ikke er erhvervmæssigt nødvendigt for jordbrugserhvervene - principper, der har været gældende i mange år.

Hvad angår en procentueludvidelse af virksomheden frem for et fast antal kvadratmeter, antager jeg, at der er tale om muligheden for udvidelser af mindre virksomheder med op til 500 m² uden landzonetilladelse. Her er der allerede i dag mulighed for at søge en landzonetilladelse til udvidelse udover de 500 m².

Landzonereglerne har til formål at beskytte det åbne land. Reglerne fra 2002 om muligheden for at udvide mindre virksomheder uden landzonetilladelse har til formål at understøtte mindre virksomheder og ikke at muliggøre etablering af store virksomheder i det åbne land. Det bemærkes i den forbindelse, at udvidelse med op til 500 m² sker uden kommunens sagsbehandling og uden, at naboer er inddraget, så reglerne er baseret på en balance mellem hensynet til virksomhedens ønsker om udvidelse og hensynet til natur og landskab, miljø og naboerne.

Jeg finder umiddelbart, at en procentuel udvidelse frem for et fast kvadratmeterantal vil stille flere virksomheder dårligere, og at det vil være svært at administrere, hvorfor jeg ikke er indstillet på at understøtte dette princip.

Kirsten Brosbøl

/

Sven Koefoed-Hansen